

NOVÝ ŽIVOT

MĚSÍČNÍK CYRILOMETODĚJSKÉ LIGY

Roč. V. (III.)

LEDEN — ÚNOR 1953.

Číslo 1—2.

JUBILEJNÍ ROK Sv. PROKOPA ZAHÁJEN

(Provolání njdp. opata Ambrože Lva Ondráka O.S.B. z Lisle, USA.)

Draží bratři a sestry v Kristu!

V celých českých dějinách nebylo snad hroznější, před Bohem však zároveň slavnější doba, jako je tato. Neboť tato doba je dobou velkých obětí doba vpravdě mučednická. V tomto čase, kdy nábožensky vyprahlá česká zem je svlažována svatou krví mučednickou, kdy české nebe se množí mučedníky, dalšími nebeskými přímluvci za týraný lid Československa, připadá 900. výročí blažené smrti jednoho z nejmilějších českých světců, svatého Prokopa. Svatý Prokop patří k obzvláště mocným ochráncům českého národa a vůbec slovanského lidu.

Kdyby muži se samopaly v hnědých kožených kabátech a muži v uniformách nestřežili statečné duchovní vůdce národa, hrdinného arcibiskupa Berana, arcibiskupa Matochu, biskupy Hloucha, Píchu, Trochtu, Skoupého, světicí biskupy Zelu, Matouška, Tomáška, Šuránka, kdyby nevěznili statečné biskupy Slovenska, kdyby statečný opat Opasek nebyl vězněn v Leopoldově a opatové Verzich a Prokop nemuseli žít ve vyhnanství, kdyby svobodně se směli pohybovat ostatní opatové, vůbec kdyby praví Církevní hodnostáři nebyli umlčeni, sešli bychom se v těchto dnech spolu s tisíci kněžími a věřícími v Praze v kolegiálním chrámu Všetech Svatých na velebných Hradčanech. Tam klečíc před hrobem sv. Prokopa ve vroucích modlitbách prosili bychom našeho velkého nebeského ochránce za všechen lid Československa a všechen věrný lid české krajanské Ameriky, i za všechny zbloudilé duše. Volali bychom k nebi: „Svatý Prokope, opate a ochránče náš, smiluj se nad námi! Smiluj se nad českou zemí, českým vším slovanským lidem! Vypros dešť milosti Božích na českou zem, na všechen slovanský lid a na náš lid českoamerický!“ Strhli bychom k svatoprokopské úctě celý národ, aby se vzhlížel v nebeském jasu, v pozemské práci a v ctnostech svatého Prokopa, které razily cesty království Božího do české země a do slovanských srdcí. Uctili a oslavili bychom, jak vůbec nejlépe bychom uměli a mohli, blažené zrození svatého Prokopa pro nebe, které znamenalo, že svatý Prokop žádného Slovana, který k němu s vroucností volal, neopustil. Jen pohlédte na náš řeholní dům, jak svatý Prokop žehná těm, kteří jsou v jeho ochraně!

Đábelská nenávisť, která se dočasně usídlila v zemi svatého Václava, svatě Ludmily, svatého Vojtěcha, svatého Jana Nepomuckého a svatého Prokopa, nedovoluje, aby památný rok svatoprokopské úcty byl pravými pastýři vyhlášen u hrobu svatého Prokopa v Praze. Proto jako opat svatoprokopského kláštera, pokládám si za velkou čest jménem celé naší řeholní rodiny připomenout vám rok úcty svatoprokopské když čs. preláti společně tak sami učinit nemohou. Avšak věřte, všichni tito stateční posvěcení preláti klečí v duchu před skvostným hrobem svatého opata sázavského a modlí se za Církev a svůj lid. Nepatřím Božím dopuštěním k Církvi mlčící. Tak mohu lidskými ústy darem tisku a rozhlasových vln mluvit k vám o roku svatoprokopské úcty a žádat vás, abyste v tomto roce více než kdykoliv jindy se upnuli k svatému Prokopu, aby srazil nepřítele a ďábla do svého svatého podruží. Oni stateční preláti, kteří patří k Církvi mlčící, o tom promlouvají k svým lidem svým mučednictvím a jejich ruce žehnají. Modlí se jistě také za to, abychem v tomto roce obrátili svou zbožnou pozornost k svatému opatu sázavskému. Chtějí, abychem se vroucně modlili a pracovali, aby ve slovanských zemích byl nepřítel poražen a pokořen tak, jak to s podivuhodnou přesvědčivostí zobrazil Petr Brandl svým proslulým barokním obrazem našeho drahého světce.

Rok 1953 budiž pro nás všechny rokem obzvláštní svatoprokopské úcty. Budeme v tomto roce jubilejním prosit svatého opata ze Sázavy a největšího pokračovatele nejvzácnějšího dědictví — cyrilometodějské víry — aby se co nejvíce přimlouval za mučený lid Československa, pro tento lid by vyprosil u Boha svobodu, Církvi mír, pokoj a rozkvět, národu pak Boží požehnání. Mocná přímluva svatého Prokopa nechť chrání všechen slovanský lid v těchto těžkých dobách, a svatý Prokop, ochránce před nepřítelem, nechť převede svůj národ jeho dnešním nejhrošším úskalím.